

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Užitnina.

Slavno finančno ravnateljstvo v Ljubljani je v svoji skrbi za blagor dežele in občin s svojim vplivom in svojim aparatom delovalo na to, da je dežela Kranjska s snovanjem odkupnih društev izgubila letos šest davčnih okrajev gledé pobiranja užitnine od vina in mesa.

Tudi mi se klanjamo veliki močdrosti naše finančne uprave. Opozoriti pa hočemo na zadevna določila, da se bodo prizadeti krogli mogli obvarovati preteče jim škode, odnosno, da bodo vsi pri posameznih odkupih prizadeti vedeli varovati svoje koristi.

V pošteve pridejo najprvo občine kot javne korporacije, katerim mora biti skrb za celo občino na srcu.

V letos odkupljenih šestih davčnih okrajih pobira nič manj nego 20 občin občinsko doklado na užitnino od vina in mesa. Pobira se po 15%, 18%, 20%, do 32% obč. doklada z dohodki do 2759 K pri posameznih občinah. To je dohodek, gledé katerega je pač največja pozornost od strani občine opravičena ne gledé na to, da je sploh dolžnost občine skrbeti, da svoj denar neskrčeno v polni ji pristojni meri dobi.

Zadevna določila predpisujejo, da ima občina pravico pobirati občinsko doklado v lastni režiji, to je po svojih organih, ali pa jo more pustiti pobirati po organih odkupnega društva, odnosno zakupnika.

Ker posamezne občine svojih organov nimajo, priporočamo, da pustijo pobirati občinske doklade po organih odkupnega društva.

Zadevno osebje društva ali zakupnika je zavezano občinsko doklado pobirati brezplačno, in jo oddati v polni nabrani svoti občini.

Seveda, ako občina hoče na podlagi kakega v občinskem odboru odobrenega sklepa dotičnemu dajcu za pobiranje doklad dati kako odškodnino, to sme storiti, toda ta odškodnina ali nagrada je prostovoljno darilo, pravice, zahtevati kako nagrado, dajcu nima.

Občina ima pravico do vpogleda v zadevne registre in odkupne pogodbe, katere hraniti je odkupno društvo kakor zakupnik vezan šest mesecev.

V vsaki občini se bo našel jeden ali več udov občinskega odbora, ki se bo razumel na računanje občinske doklade. Računa se namreč po procentnem računu od državnega davka. Ker je deželni odbor po svojih organih to doklado za prizadete občine že tri leta pobiral ter občinam neskrčeno oddal, bo vsaka občina že prve mesece približno mogla primerjati prihodek zadnjih treh let, presoditi, ali se ji tudi sedaj vsa nabrana doklada oddaja. Kakor hitro se to ne zgodi, zahteva naj zadevne vinske in mesne registre ter odkupne pogodbe v upogled in naj se prepriča, zakaj več toliko pod tem naslovom ne dobiva kakor prejšnja leta. Tu pa ni zadosti, da samo zračuna, ali je to dobila, kar v registru stoji. Pozornost naj posebno obrača na one stranke, ki so pogojene, ali te tudi toliko nakupnine plačajo, kolikor bi morale po obsegu svoje trgovine plačati. Mi smo prepričani, da bo v slučaju kakega pomisleka v tem oziru naš deželni odbor dopustil, da občina posreduje o posameznika plačilu pretečena leta, ko je še dežela posamezne stranke popolnoma nepristransko odgajala, odnosno tudi po tarifu naklado pobirala.

Z občinsko doklado ne sme nihče kupčije delati, tudi odkupno društvo ne. Ko bi občina zapazila, da je katera prizadetih strank za neprimerno prenizko svoto pogojena, ima eventualno tudi pravico se izreči za to, da pri tej posamezni stranki občinsko doklado v lastni režiji pobira, eventualno jo more tudi za občinsko doklado posebej sama zase pogoditi, tako da dotičnik plača pogojeni znesek občinske doklade neposredno občini. Ker sede v občinskih odborih možje, katerim so obsežnost obrtnosti posameznih strank gotovo več ali manj znane, bo v tem oziru prav lahko pravo zadeti.

Udeležniki odkupnega društva, to je stranke, ki so pri odkupni obravnavi se izrekle s svojim podpisom za to, da se

osnuje odkupno društvo, imajo tudi svoje posebne pravice in dolžnosti.

Stranke, ki so zadevni zapisnik povodom snovanja odkupnega društva podpisale, **solidarno jamčijo za eventualno izgubo**. V takem slučaju se torej primanjkuje znesek porazdeli na posameznike v pročetnem računu tega, kar so plačale. Tisti torej, ki je plačal užitnine le 100 K, mora torej k izgubi manj prispevati, ko tisti, ki je plačal 200 K užitnine. Ta okoliščina je jako važna za tozadevno jamstvo. Ker sme društvo pobirati užitnino po tarifu, torej imeti stranke pod kontrolo, ali pa ker sme tudi posameznike pogoditi za pavšalne zneske, se zna pripetiti, če se stvar v redu ne izvrši, da oni, ki je bil kot ud društva pod kontrolo in je plačal na primer 100 K davka, jamči z veliko višjo svoto za izgubo proti onemu, ki je bil, recimo, za 50 K pogojen in ki bi bil, da se je pri njem tudi užitnina po tarifu pobirala, plačal morda 300 K. Prvi je plačal vso davščino, kolikor mu gre in mora torej s procentnim delom 100 K pri izgubi jamčiti, oni, prenizko pogojeni, je plačal mesto 300 K samo 50 K davka, imel je že pri davku dobička 250 K, vrh tega pa še jamči pri eventualni izgubi samo s procentnim delom 50 K. Če torej na prvega pride prispevek 20 K izgube, prispeva drugi le 10 K.

Za zgubo jamčijo pa samo in edino le tisti, ki so prisnovanju društva zapisnik podpisali. Naravno je torej, da je treba tudi posameznim udom odkupnega društva glede odkupnih največje pozornosti, ker seosebno oni, ki imajo vpogled v skupne prihodke ta položaj lahko povse na škodo drugim izkoriščajo pri preteči izgubi. Bili so kontrole prosti, delali so dobiček pri davku in vrh tega pri izgubi le malenkost doplačajo.

Udje odkupnega društva, torej tisti, ki so zadevni zapisnik podpisali, imajo pravico **zahtevati**, da se jih **pogodi** in da so kontrole prosti. Eventuelni dobiček se porazdeli ravno tako, kakor izguba med posameznike. Da se držimo

prejšnjega vzgleda participira bi torej tisti, ki je plačal pod kontrolo 100 K davka proti onemu, ki je namesto 300 K samo 50 K pavšalnega davka plačal z dvojnimi zneskom, tako n. pr. če dobi prvi delež 20 K, dobil bi drugi le 10 K, a imel je pri davku že dobička 250 K.

Iz teh vzgledov je razvidno, da je pri nepravilnem postopanju na vsak način oni na dobičku, ki je bil za prenizko svoto pogojen.

Ker jamčijo vsi, ki so zapisnik podpisali za izgubo in dobiček pristojni jim tudi pravica se prepričati, da so se posamezniki pravilno po obsegu obrtnij pogodili. Društvo si pač izvoli reprezentanta in odbor, ali ta ga zastopa le finančni upravi nasproti njemu se določijo uradni spisi itd. Reprezentant in odbor smejo le predlagati za posameznike odkupne svote, pravico ima pa vsak ud eventualno za kako obrt nepravilno določeni pavšalni svoti ugovarjati. Udje imajo nadalje pravico, da se jim konec leta v upogled razpoložijo natančen račun, opremljen z registri in odkupnimi pogodbami, da se prepričajo, če je vse opisano, vplačano, pravilno porazdeljeno itd.

Stranke v davčnem okraju, ki zapisnika niso podpisale, ki torej niso udje odkupnega društva, ne jamčijo ne za izgubo in ne participirajo pri dobičku. Odkupno društvo jih pa sme glede užitnine ravno tako pogoditi za pavšalni znesek, kakor vsacega posameznega uda društva, toda pravice zahtevati pogoditi v tak stranka nima. Tiste torej, ki zapisnika niso podpisali tudi niso udeleženi ne pri izgubi, ne pri dobičku, naj se je pri njih pobirala užitnina po tarifu ali potom pavšaliranja. Take stranke so odkupnemu društvu nasproti v ravno tistem pravnem stanju, kakor pri zakupništvu.

Kako se osnujejo odkupna društva in kako si delajo posamezniki pri tem dobičku, hočemo v jedni prihodnjih številk povedati, da bode občinstvo moglo samo presoditi kak način pobiranja je bolj pristojen in v interesu javne koristi.

LISTEK.

Na maskaradi.

(Konec.)

Deset minut pozneje sta bila v hotelu »pri zlati gosi«. Restavracijski prostori so bili že docela prazni, in natakariji so dremali po stolah.

Dr. Krapeš je bil v hotelu domač. Glavni natakar mu je takoj odprl malo sobo za intimne goste in prižgal lestenec z električnimi žarnicami. Okrogla mizica s tremi stoli in malim divanom je bila v hipu pripravljena za menu.

Maska v dominu je sedla na divan in čakala, da odidejo natakariji. Ko so se odstranili, je odložila svoj domino. Bila je diven paže prelestnih udov!

»Tako-le, doktorček, po domače, kaj ne? Saj sem ti všeč, kaj ne da?«

In stekla je k velikemu zrcalu ter si popravljala krinko.

Moj Bog, kako krasna je bila!

Dr. Krapeš pa je planil pokonci in stekel k telefonu.

»Haló! Št. 99... Haló! Ali ste vi, Ančka? — Tukaj dr. Krapeš! — Ali gospa že spi? Dá? Ravno kar ste bili v njeni sobi? Dobro, spi? — Ne, ne, le pustite, naj spi! Hvala!«

Kamen se mu je odvalil z duše in vrnil se je k meniju.

»Ah! Rečem ti, nenavadno sem bil razburjen! — A sedaj jej, jej, pa pij! Na tvoje zdravje, krasna neznanka! — Tako. Tu — kavijar, céleri... no, kar hočeš! — Ali povej mi, kako te naj kličem?«

»Reci mi: Francillon!«
»Francillon?! — Aj, ti si torej varana žena, ki se hoče maščevati!«

Paže se malo zasmeje. »Dá, Viktor!«

»Mož ti je nezvest?«

Paže skomizgne z rameni.

»Torej tvoj ljubček? — In osvetiti se mu hočeš nocoj?«

»Dá, s teboj... ali hočeš, Viktor?«

Zopet je poskočil dr. Krapeš. Tristo!

»Viktor!« je izgovorila prav kakor Milena. Človek bi planil iz kože! Prokleta smola, da mora imeti ravno tak glas.

»Torej nočeš, Viktor? — Ostati hočeš zvest svoji — svoji ženi? No, pa dobro! Saj takoj zopet lahko grem!«

»Prosim te, ne govori mi o ženi!«

»Pa hočem! Nalašč! Ti, Viktor, povej mi, ali je lepa?«

»No, tako, tako — nič posebnega!«

»Ali je lepo vzrasla?«

»Da, ali ti si mnogo lepša.«

»Malomeščanka?«

»Skoraj bi dejal... no, rad jo imam vendar-le.«

»Rad jo imaš? A varaš jo vzlic temu?«

»Ne.«

»Kaj praviš? — Ne?«

»Nocoj jo varam prvič s teboj! — Ah, Francillon, kako krasna si! Samo na-te mislim, samo tebe vidim! Prost, samsvoj sem nocoj, le tebe ljubim, in vsaka žila utripuje le za-te — le za-te!«

Prisedel je k njej ter jo stisnil rahlo na se. Branila se ni niti najmanje.

»Ne misli, da sem razuzdanec! Rad vidim lepe ženske, zabavam se z njimi, jim poljubljam ročice... tudi na ustna sem že katero poljubil... A več ne, še nikdar ne! — Doslej še nisem bil nezvest... veruj mi, prisegam ti! Bil je le flirt, za zabavo, za rahlo izpremembo... a več ne, nikdar!«

»Ti prisegaš?! — Torej je resnica?«

»Še nikdar! — A z menoj prvič! Ah, ti mili, dobri moj Viktor!«

In oklenila se ga je s svojimi rokami ter ga kot močna sfinga pritisnila na svoje srce...

»Uboga tvoja ženica!«

Francillon je stala zopet pred zrcalom ter si pripenjala kapuco svojega domina. Bila je opravljena za odhod.

»Smili se mi — revica! Tako dober mož, pa tako — nezvest!«

Dr. Krapeš je ni poslušal. Ob mizi je slonel in gledal žalostno.

»Ti torej res že odhajaš, Francillon? Vsega naj bo konec? Vedno naj mi ostaneš neznana in vidim te naj nikdar več? Ah, ljubica — rotim te!«

»Prisegel si mi!«

»Odveži me od te neumne prislege, Francillon! Glej, blazno te ljubim! Pokaži mi svoj obraz — povej mi, kdo si!«

»Odvežem te, a le pod novo prisego, Viktor moj!«

»Prisežem, kar hočeš!«

»Priseži mi, da ne poveš nikdar nikomur, da sem bila na maskaradi, — da nikdar nikomur ne poveš, da sem bila s teboj v hotelu »pri zlati gosi!«

»Prisegam!«

»Torej mož-beseda!«

»Pred Bogom in vsem svetom!«

»Sedaj — glej!«

Iz potegnila je krinko z obraza.

»Milena!« je vzkliknil dr. Krapeš ter kakor blazen poljubljal svojo ženico...!

— — — Pravijo, da odtistihmal dr. Krapeš nič več ne skače čez zakonske ojnice, a Mileno ljubi še žarkejšje in tako zvesto, da hodi na maskarade vedno in vselej z ženko.

M. Provins.

ali pobiranje užitnine po družtvih ali pot-
tom zakupa po javni korporaciji, kakor
je deželni zastop.

V Ljubljani, 12. februvarja. Reforma tiskovnega zakona.

Državna zaveza avstrijskih tiskarjev
je predložila državnemu zboru naslednjo
peticijo: Desetletja že prosijo avstrijski
tiskarji za vedno nujnejšo spremembo
tiskovnega zakona. Odpravo časniškega
kolka smo z velikim veseljem pozdravili,
ker je odstranila težke okove, vendar
ostane ta odprava le polovično sredstvo,
če se ji ne prikloni tudi sprememba tiskov-
nega zakona v modernem duhu. Tudi
vlada pripoznavna že leta in leta potrebo
take reforme, in ministrski predsednik je
obljubil v začetku jesenskega zasedanja,
da se kmalu predloži sprememba tiskov-
nega zakona. Vkljub temu so minuli zopet
meseci, ne da bi se bila obljuba izpolnila.
Udano podpisana zveza tiskarjev stopa
vsled tega pred visoko zbornico s prošnjo,
naj zastavi ves svoj vpliv, da se vlada
prisili, predložiti takoj načrt novemu
tiskovnemu zakonu.

Kongres otomanskih liberalcev.

Sultanova vnuka princa Sabah Eddin
in Lutfullah sta sklicala v Pariz shod li-
beralnih otomanov. Shod je trajal od 4.
do 9. t. m. Zastopane so bile vse oto-
manske liberalne skupine, kakor Turki,
Arabci, Grki, Albanci, Kurdi, Armenci,
Čerkesi, kristjani, židje itd. Sabah Eddin
je hudo obsodil sedanjo otomansko vlado
ter proslavljal ideje napredka, strpljivosti
in svobode brez ozira na vero in jezik.
Otomanski liberalci so si postavili nalogo,
reševati orijentalno vprašanje po principu
enakosti in človečnosti. Kongres je spre-
jel tudi v enakem smislu resolucijo, v
kateri se protestuje zoper sedanjo vlado
na Turškem, a zahteva, da se zopet
upelje ustava. Resolucija opominja na-
dalje vse velesile, da je njihova dolžnost
in v interesu splošne človečnosti, vztra-
jati pri zahtevi, da se zadeve v Turčiji
tako rešijo.

Vojna v Južni Afriki.

V mesecu januarju so imeli Buri
zopet večje izgube kot meseca decembra.
Za boleznimi je umrlo 10 častnikov in
525 mož. Skupno z nazajposlanimi in na
bojiščih padlimi vojaki se je zmanjšalo
število angleških bojnikov januarja za
87 častnikov in 2663 mož. To je skoraj
1/4 vse burske vojske! O Burih se poroča,
da so dobro preskrbljeni z moko in me-
som ter da jim ne manjka streljiva. Bur-
ski častniki so te dni dokazovali vojaštvu,
da jih Angleži sploh ne morejo premagati,
in Botha je imel pred par meseci na svoj
oddelek govor, v katerem je dejal, da
končno morajo zmagati Buri. »Ako bi ne
bil prepričan, da bomo mogli sami užu-
gati sovražnika, bi s svojimi tovariši vdrl
v Kaplandijo, kjer vse holandsko prebi-
valstvo komaj čaka, da zgrabi za orožje,
da bi, z nami združeno, zapodilo za vedno
Angleže iz dežele.« Buri se pridružujejo
bojnikom, ker so prepričani, da dobe
odškodnino, ko se vrne burska republi-
čanska vlada. Novih bojnikov prihaja k
Burom še vedno mnogo. O najnovejšem
lovu na Deweta ob reki Lienbergolei,
jugozahodno Reitza se poroča: Polkovnik
Byng je dovolil svoji brigadi dva dni po-
čitka, potem je poslal del brigade na levi
breg reke, kjer se Devet mudi najraje.
Kapitan Barker je marširal s 6 švadro-
nami lahkih južnoafriških jezdecev in
s švadrono yeomanrycev ob 1/4 9. zvečer
40 km daleč v severnovzhodni smeri
proti Trommeli. Polkovnik Goratt je odšel
ob 9. zvečer s 300 možmi avstralskega
rodu proti severju ter Lil vedno v zvezi
z Barkerjem. Pri Trommeli so videli iz
farme burskega generala Mentza na konju
bežati Bura, ki je bil menda Mentz sam.
Mentzov oddelek je bil le 5 km v stran,
a Angleži si ga niso upali napasti. Pač
pa so ujeli z velikim naporom 6 vozov,
50 konj in 700 volov. Buri so jim vsi
ušli in Mentzovo taborišče je pustila cela
brigada!! »Daily Telegraph« poročajo iz
Wolvehoek: Dewet je ušel skozi linijo
block hiš med Heilbronom in Lindleyem.
Dewet stoji sedaj z več sto mož močnim
oddelkom severnovzhodne Heilbrona blizu
reke Vaal.

Najnovejše politične vesti.

Zaradi Mandžurije imata ruski
in japonski poslanik z državnim tajnikom

v Washingtonu konferenco. Nadaljnja po-
gajanja se bodo vrtila v Peterburgu in
Peking. — Albanski nemiri nara-
ščajo ter je dobil general Šemzi paša
povelje, odriniti z edno eskadrono konje-
ništva in dvema kompanijama pešcev v
okraj Diakovo. — Srbski naučni mi-
nister Kovačević je demisioniral,
ker se je pri posvetovanju o ljudskošol-
skem zakonu sprl s skupščino. — Od-
pravo smrtno kazni je predlagal v
francoski zbornici Dumas. Pravosodni mi-
nister pa je vendar prodril s svojo po-
stavko za usmrčenje, sklicuje se na sosedne,
»kulturne« države. — Avstrijska vlada
— konjska mešetarica. V londonski
zbornici se je omenjalo, da je l. 1899. av-
strijska vlada po svojem vojaškem atašeju
posredovala pri nakupu ogrskih konj za
angleško vojno. — Črnagora se baje
pogaja z nekim nemškim bančnim kon-
zorcijem zaradi posojila 10 milijonov mark.
Za poroštvo zastavi Črnagora monopol
solni in carinske dohodke.

Dopisi.

Iz Vevč. Dne 9. t. m. priredilo je
naše krepko razvijajoče se pevsko dru-
štvo »Sloga« svojo običajno predpustno
veselico, katere se je udeležilo naše ob-
činstvo in narod iz okolice v toliki meri,
da v širnih prostorih novo vzgrajene hiše
g. Kuharjeve ni bilo dobiti ni prostora ni
kotička, ki ne bi bil zaseden in napolnen
najboljši dokež, kako krepko to društvo
prospeva, navzlic vsem zaprekam, katere
so se mu in se mu vedno še stavljajo od
gotove strani. Prav tako pa moramo po-
hvalno omeniti izborni jed in pijačo, in
nič manj ne točno postrežbo, za katero
je v vsakem oziru skrbel naš, za narodno
stvar in probujo znano vneti, občepriljub-
ljeni g. gostilničar.

Dolgo že pred otvoritvijo nabito polni
prostor kazali so ta večer svečano lice, v
zelenji, zastavah in narodnih barvah okra-
šeni dobivali so še živejše lice po živahno
se razgovarjajoči množici naših krepkih
mladeničev in v resnici krasnih deklet.
Po mlado in staro razvneljajoči tomboli,
pri kateri so srečni igralci prejeli marsi-
katero dragoceno darilo, zapel je »Sloga«
zbor več prelepih, do srca segajočih
pesmij, katere je mlado in staro poslušalo
z vidnim užitkom.

Ko pa se je pomaknil kazalec na
uri nekoliko naprej, oglasila se je godba
v veliki dvorani, in mladi svet ni si mo-
gel kaj, da ne bi se zasukal in sukal tja
do ranega jutra.

Med gosti, kateri so počastili ta ve-
čer s svojim prihodom naj omenimo žu-
pana g. Jakoba Dimnika, g. nadučitelja
Javorška, g. dr. Robido, skupno učiteljstvo
ljudske šole v Polji, gg. uradnikov vevške
papirnice, več gospodov c. in kr. prostov-
oljcevc, c. kr. orožništvo, par železničar-
jev itd. itd.

Da so se mogle pevske točke tako
gladko precizno izvajati, za ta pa gre —
in to treba pibiti — zahvala
našemu neumornodelavnemu kapelniku
g. Jazbarju, kateri se tudi ta dan ni
strašil dolgega pota in slabega vremena,
in je požrtvovalno zavzemal svoje mesto
od prve do zadnje točke. Vsa čast mu in
neomejeno priznanje!

Tako se je ta veselica, ob katere
prireditvi gre slavnemu odboru, pred
vsem pa njegovemu neumorno delavnemu
članu g. nadučitelju Kavčiču prva zahvala, v
vsakem, gotovo tudi gmotnem oziru dobro
obnesla, in želimo si, da bi marljivo dru-
štvo skoraj zopet razveselilo nas s kako
jednako prireditvijo, in pripravilo nam
zopet skoraj nekaj tako veselih ur, kakor
smo jih doživeli sinoči v gostoljubnem
njenem krogu. — Š —

Sštajerskega. (Denar je sveta
vladar ali za denar se vse stori.)
Neki župnik v gornjegrajskem okraju je
bil, je in bo strasten, zagrizen sovražnik
vseh naprednih g. učiteljev. Jungovec, ru-
dečkar in v tem smislu naprej je rohnal,
rohn in bo rohnal z besedo in peresom.
Največjo jezo ima na jungovce; ne more
napisati članka, da ne bi bil jungovec
zraven, on je tedaj iz principa nasprotnik
jungovcev.

V štajerskem »Lehrerbundu« so sami
jungovci, tako vsaj se bere v učitelstvu
sovražnih listih. Ta »Lehrerbund« pa ima
pravico do razdelitve Franc-Jozefove usta-

nove med uboge, zares podpore potrebne
učiteljske vdove. To je izvedel tudi dotični
župnik, oziroma njegova kuharica, vdova
nekega bivšega, jako naprednega, od-
ličnega g. nadučitelja, katere je svoje dni
— kot naprednjakinja — vsaki dan brevir
molila iz »Slovenskega Naroda«. — Ta
vdova ima penzijo, službo v farovžu, kjer
ima ona in trije otroci dobro hrano in
preskrb, kar se vsem na licu in obleki
vidi. Hčerka se nosi kot kakšna baronica.
Rajni g. nadučitelj je družino izborno pre-
skrbel, bil je visoko zavarovan ter jim
zapustil mnogo premičnin in gotovine.
Revščina je tedaj tej vdovici znana samo
iz knjig ali časopisov, iz izkušnje gotovo
ne, in ko bi rajni g. soprog vedel, da se
je podala v farovž za kuharico, obračal bi
se revež same jeze noč in dan v grobu.
Za to vdovo — svojo kuharico — je na-
pravil najbrž župnik prošnjo (kuharica
tega ni zmožna) na slaboglasni jungovski
»Lehrerbund«, v kateri je še z revščino
obdajajoč, milo prosila podpore, in župnik
je potem revščino svoje kuharice uradno
potrdil s podpisom in pečatom, kakor se
nam od društvenega vodstva poroča. Na
ta način sta pribračala l. 1900. in 1901.
podpore, ter takorekoč resnično potrebne,
v revščini in pomanjkanju živeče vdove in
usmiljenja vredne sirote opeharila za do-
tične svote. Jungovec je sicer hudič, a če
kaj plača, je pa le dober. — Taki so kle-
rikalni značaji in nikdar polne farovške
malhe.

Če bi morebiti kdo mislil, da je to
tisti župnik, čegar mati še vedno dobiva
(čeprav ni slepa) kot občinska ubožica de-
želno podporo za slepce, in katero (pod-
poro namreč) je obljubil župnik že davno
povrniti, pa jo še do danes ni, tedaj se ta
jako moti, moti, moti.

Izpred sodišča.

Gospod deželni svetnik Hauffen je
včeraj poleg že poročani tudi še sledečim
obravnavam predsedoval:

1. Pobožna tatika je menda leta
1879. v St. Juriju pri Taboru rojena Vero-
nika Zajc, po domače »iz hiše Zoretove
Katre«, ki je že večkrat radi tatvine in
goljufije predkaznovana (vse skupaj že na
3 mesece in 28 dni). Puncra krađe kamor
pride. Tako je 1. novembra na Sv. Katarini
ukradla 6 K vredne lepe »čizme«. V
noči od 15. na 16. novembra pa v Zagorju
krilo, jopico in — ker je baje zelo po-
božna — tudi »roženkranc«. Dne 3. janu-
varja pa pri Sv. Marku — torej zopet v
kraju, po svetniku imenovanem — eno
ruto, nov predpasnik ter neko »kučo-
majko«. To vse pa ji ni zadostovalo in
ker ni imela več prilike, da bi nakradla
kaj, je šla in presleparila oskrbnika ba-
rona Wittenbacha na Vranskem za nekaj
denarja; dejala je namreč, da stopi v ba-
ronovo službo in sprejela denar »kot aro«.
Konečno je šla še naravnost k baronu
samemu in ga hotela na isti način ope-
hariti, kar se ji pa ni posrečilo. Dne 15.
januarja so jo vtaknili že v luknjo. To-
ženka taji skoraj vse in vpraša vsako
pričo: »Kaj bo pa z Vašo dušo« ter po-
navlja stavek: »Če je človek enkrat ka-
znovan, potem ga vedno pokajo«. Pred
sodbo poklekuje pa na tla in prosi »za
milostno sodbo«. Sodni dvor jo obsodi na
10 mesecev težke ječe in povrnitev od-
škodnine in stroškov. Poleg tega se po-
stavi pod policijsko nadzorstvo.

2. Tri dežnike in jedno suknjo je
ukradel 41 let stari in 5krat radi tatvine
predkaznovani Dobnikar Andrej. O obrav-
navi, ki se je preložila, smo svoj čas že
poročali. Preložila se je zaradi poizvedeb,
je li vrednost okradenih stvari večja ali
manjša kakor 5 gld. Izkazalo se je, da je
manjša in radi tega se obsodi toženec le
radi prestopka tatvine na 6 tednov zapora
z 1 postom vsakih 14 dni ter na oddajo
pod policijsko nadzorstvo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. februvarja.

— **Osebnosti.** Okrožni zdrav-
nik v Mokronogu, g. I. Mahorčič je šel
v pokoj; na njegovo mesto pride g. dr.
Jos. Malnerič, sedaj okrožni zdravnik
v Črnomlju.

— **Častno občanstvo** je občina
Bistrica pri Pliberku podelila gg. dr.
Aloziju Krautu, odvetniku, Veko-
slavu Legatu, vodji tiskarne družbe
sv. Mohorja v Celovcu, in Ant. Svetini
notarju v Pliberku.

— **Življenja neumnosti** so raz-
lične, ali kolikor jih je, vse so harmonično
združene v tržaški »Edinosti«. V tem
pogledu je ta jokava časnikaška stara
devica nedosegljiva. Ne da ima na sebi

nebroj prirojenih budalosti, temveč jih
od dne do dne nove rodi. Z jedno besedo:
ni je budalosti, koje bi ta marastični listič
že ne zagrešil. Sedaj je, kakor pravimo, pri
»Novicah« noter padel. Omenjeni ljub-
ljanski tednik ni bil zadovoljen z garni-
zijskim plesom v »Narodnem domu«,
ter ga je na to po svoje ironiziral. Vsak
idijot je moral takoj opaziti, da
so dotične bombastične in pretirane vr-
stice zgolj ironične, in (očividna in po
našem mnenju ne posebno okusna) zafrka-
cija tistih narodnjakov in prvakov, ki so
se udeležili omenjenega plesa. Cela Ljub-
ljana je kazala na to ironiziranje, ali se-
strica »Edinost« je ni opazila. Stara leš-
čerba ob Adrijanski obali pa vidi v pisavi
»Novic« krvavo resnico. In sedaj smo že
doživeli uvodni članek: Kam plovemo,
ali bolje: Kam smo pripluli, in tudi
dnevno vest, še bolj neslano od uvodnega
članka! Narodno-napredna stranka se
kliče na odgovor, itd. itd. Upamo, da je
sedaj vendar že jedenkrat dosežen vrhu-
nec teletarije, tako, da tudi pri »Edinosti«
kaj višjega ni več pričakovati! Ali, bog
vedi! —

— **Uzoren župan.** Gospod Andrej
Modic, po domače oče Puntar, župan na
Rakeku pri Cerknici, je bil do sedaj jeden
najošabnejših občinskih načelnikov, kar
nam jih je katoliška stranka rodila. To se
je ta možiček napihoval in kazal katoli-
škega poštenjaka se na vse strani. Ali
njegova nesreča je bila, da je prerad jedel
— pečeno srno. Pečeno in v tisto znano
črno omako položeno! No sedaj pa so
prišli oče Puntar sami v »zos«! Državno
pravdnštvo toži tega kremen-katoličana
radi hudodelstva udeležbe pri različnih
tatvinah, in tudi radi tega, da je pričam
prigovarjal, da naj krivo pričajo. Ravno
istih hudodelstev tožena je Andreja Mo-
dica zakonska polovica, mati Marjeta. Tru-
dila se je namreč cela Modičeva hiša, da
bi pri ti preiskavi provzročila kako krivo
pričevanje. Zares, vzorna katoliška hiša!
Rakek pa je popolnoma opravičen, da je
čez vse mere ponosen na svojega —
župana!

— **Ubegli kaplan.** Od nekd se
nam piše: Da znate, koliko se je pri nas
te dni iz srca smejala, koliko dovtipov
napravilo na račun našega farovža! Ker v
majhni vasici ne prirejamo predpustnih
veselic, so pa skrbeli naši gospodje za to,
da smo imeli smeha in neprisiljene za-
bave več kakor preveč. Vsaki koči ob-
širne naše fare, pa tudi izven nje, zlasti
po farovžih se sedaj razpravlja o najno-
vejšem tragikomičnem prizoru iz našega
župnišča. Znani kaplan, ki je na znanem
shodu nam ponujal mesto sv. popotnice
»šmirkiblo«, je ono soboto s svojim me-
sarskim psom — pobegnil — Bog ve
kam! Nihče ne ve o njem, kod hodi, kod
čreveljčke rosi. Ljudje pravijo, da si je šel
hladit razdražene živce in pa ker se je
pregrel v farovžu vsled prevelike vročine.
Tu se namreč silno veliko kuri v peči,
saj so drva zastojni. Gozd farovski bo žu-
pnik sicer kmalo iztrebil, pa kaj za to, da
le njemu ni treba drv kupovati. Naslednik,
ki drv ne bo imel, bo pa novo biro na
drva oznanil. Na vse strani se ugiiblje,
kod hodi kaplan. Tercijalke neki zelo jo-
čejo, pa župnika obirajo, kaplana pa le ni.
Ključ svoje sobe je pustil svojemu prija-
telju organistu, ki zdaj čaka pismenega
povelja, kdaj in kam naj mu pošlje po-
hištvo. Ko smo izvedeli za njegov beg, se
dosti nismo čudili. Kako neki! Saj je znano
po vsej fari, kake razmere so v našem
farovžu, kjer gospodari kuharica »teta
Franca«, ki pa z župnikom ni v sorod-
stvu. Zameri se »teti«, pa si prišel v ne-
milost pri župniku in oba lopneta po tebi.
Kaplan se je tedaj zameril kuharici, dasi
tega nismo pričakovali, saj smo vedeli, da
je kaplan vedno v kuhinji tičal. Junak pa
si je s svojo neznačajnostjo še tudi jezo
in sovražstvo svojega kolega-kaplana na-
kopal na glavo. Ta je prijatelj lova. Lan-
sko leto je ustrelil dva ptiča, ki so ju se-
veda v farovžu skupno pojedli. Ubegli
kaplan je napravil anonimno ovadbo na
glavarstvo v Rudolfovem, v kateri pravi,
da je njegov tovariš-kaplan lovski tat, pa
naj se zato kaznuje. Sedaj je nastal ogenj
v strehi. V farovžu, kjer sicer nikoli ni
miru, je bilo slišati le prepir in kreg. Celo
šolski otroci vedo o tem. Kaplanu-ovaduhu
je postalo v župnišču vroče, pa se je za-
tekel k neki tercijalci, ki mu je kuhala.

Zapustil je tedaj župnišče in le spat je hodil domu. Med tem so se pa »gospodje« prav fletno drug drugega tožili, zdaj pri proštu, zdaj pri škofu. Prošt dr. Elbert jih je prišel miriti. Oznanjevalci miru in ljubezni so se le klali med seboj. Nobeno posredovanje ni pomagalo. Kaplan-ovadah je spoznal, da mu v farovžu ni več živeti, zato je pobegnil. Žal nam ni po njem, saj je bil to nečuvčen fanatik, ki je vsakogar ignoriral, kdor ni klerikalec. In kake so bile njegove pridige! O samem mesenem poželenju, pa o fantovskih in dekliskih spletkah je govoril, in to na način, da smo bili vsi ogorčeni. Celo tercijalkam niso bili njegovi govori povšeč. Kolportiranje nad 100 »Domoljubov« bo menda zdaj prenehalo. Kakor jud svoje blago, tako sta kaplan in njegov opreda organist ponujala »Domoljuba«. No, pri nas se bore malo menijo za ta list. Porabijo ga za kurjavo. Kaplan je tedaj pobegnil. Želimo, da bi to storil tudi naš župnik in to čim preje tem bolje. Saj čuti dobro, kake simpatije imamo do njega. Koliko sovraštva in jeze je ta pijači udani fajmošter med nami napravil! Prepričani smo, da pri nas ne bo nikoli miru, če bosta še dolgo tu »teta Franca« in župnik. Dolgo časa smo prenašali farovski terorizem, pa minila nas je potrpežljivost. Svaka sila do vremena, gospod župnik. Odsihod bomo večkrat k Vam pogledali. (Opomba uredništva: Cenjeni čitatelji naj bodo prepričani, da nam tega dopisa ni poslal kaplan Kramar, ki je iz Mirne peči izginil in čigar sedanje bivališče nam ni znano.)

— **Repertoir slovenskega gledališča.** Jutri, v četrtek se poje drugič Donizettijeva opera »Favoritinja«, ki se je izvajala pri premijeri z najlepšim uspehom. Melodiozna glasba in zanimivo, dramatično dejanje zajamčuje tej operi tudi pri našem občinstvu priljubljenost. Glavno vlogo poje gđ. Romanova, kralja Alfonza gosp. Urich in Fernanda g. Olszewski. — Drama pripravlja Costovo burko »Njen korporale« in izvirno veseloigro dr. Frana Detele: »Učenjak«.

— **Slovensko gledališče.** Ko je Kotzebue napisal »Vrbana Debeluharja«, njemu samemu menda ni bilo — dobro; meni pri včerajšnji predstavi tudi ne. On si pač ni domišljal — bilo je to okoli l. 1800, da se bo njegov »Debeluhar« pred stavljaj še l. 1902. No, pa dokler se bo slavil Pust in na gledališkem odru, posegli bodo radi po »Debeluharjih« e tutti quanti. Za pustni terek treba grozovite neumnosti in te je dosti v figuri Vrbana. Občinstvo je bilo hvaležno, saj bi se bilo g. Verovšku smejalo, če bi tudi ničesar drugega ne govoril kakor samo: »Al' bomo kaj jedli?« Podpirali so ga i drugi ter skrbeli, da se je občinstvo zabavalo prav predpustno. Ugajala nam je v svoji ulogi tudi g. Dragutinovičeva. Podrobne kritike o »Debeluharju« pa ne kaže pisati. Zdaj je pač odložen in absolviran vsaj do — prihodnjega predpusta. Oblak.

— **Umrli** je v Podčrbradih na Češkem gospa Ana Hraský vdova gozdnega oskrbnika in mati profesorja na češki tehniki, g. I. V. Hraskega, v visoki starosti 83 let. N. v. m. p.

— **Notar dr. Radey v Mariboru,** nekdanj slovensko-klerikalni deželni poslanec štajerski in namestnik deželnega glavarja, je bil te dni zaradi različnih nerednosti v uradu suspendiran in v soboto aretovan. V soboto popoldne je prišel preiskovalni sodnik k dr. Radeyu v stanovanje in ga pozval, da gre z njim na sodnijo. Dr. Radey je prosil odloga, češ, da pride sam, ko uredi svoje stvari. Ker pa ga ni bilo, je dobila policija naročilo da ga aretira, preiskovalni sodnik pa ga je šel iskat na kolodvor. Dr. Radey je hotel pobegniti. Nekaj časa se je dr. Radey branil iti s preiskovalnim sodnikom, a naposled je sprevidel, da nič ne pomaga in se je udal. Na okrajnem sodišču se je napravil zapisnik, na kar je bil dr. Radey odpeljan v zapor. Kdor količkaj pozna rodbinske razmere dr. Radeya, tisti ve, da stari gospod ni tako kriv, kakor bi se utegnulo soditi. Časih padejo tudi grehi sinov na stariše.

— **Odvetnik v Pliberku na Koroškem,** dr. Martinek se preseli v Celovec. S tem bo izpraznjeno odvetniško mesto v narodnem okraju. Pliberški okraj šteje 22.000 prebivalcev in ima od-

vetnik prav ugodno mesto. Notar je Slovenec. Za koroške Slovence bi bilo jako velikega pomena, ko bi se tu naselil slovenski odvetnik.

— **Izmej Dobrunjskih junakov,** ki so v svoji katoliško-konsumski gorečnosti izvršili včeraj popisano tolovajstvo, so se trije že preselili na Žabjek in sicer brata Anton in Franc Trtnik in Jakob Zupančič, vsi trije goreči katoličani, vneti šnopsarji in strastni pretepači.

— **Nove slike našega slikarja gosp. Groharja** so razstavljene v oknu Schwentnerjeve knjigarne. Iz slik veje duh domače romantike. Umetnik je nam pokazal, da se nam ni treba naslanjati s posnetimi slikami iz raznih švicarskih in tirolskih pokrajin, ker imamo vse to še lepše doma, ako se najde le čopič, ki nam zna te pokrajine oživetiti na sliki. In to je dosegel naš Grohar z imenovanimi svojimi slikami, ki nam pred očujejo najlepše idile Bohinskih planin.

— **Na lepem potu** so praznovali včeraj pustni terek po svoje. Dandanes, ko se skriva predpustno veselje z vso svojo nagajivostjo v praznično razsvetljene salončke, ko ni več onih pouličnih zabav in veselic, koje smo preje v »Zvezdi« občudovali, — razveseli oko tembolj, če opaža v priprostem ljudstvu še ono veselje življenja, ono hrepenenje po barvah in lepoti, ki nam odmakne za trenotek vse skrbi in bolesti... Na lepem potu (Tržaška cesta) so v tem oziru ta predpust — kakor tudi druga leta — največ storili. Napravili so celo poulično maskarado. Glavni tabor je bila »gostilna pri Franceljnu«, v kateri veselje, ples in prepevanje že od zadnjega »bala« ni minulo. A priklopelo je včeraj, na slavnostni »dan vseh norcev« do vrhunca. V tabačni tovarni so imeli že dopoldne svoje »špase«. Dekleta so izprosilila od ravnateljstva dovoljenje, da predru gadijo po navadi od tobaka dišeče dvorane v plesne salone in storili so to izborno Preplesale so — v komičnih vsemogočih maskah — dopoldne. Popoldne pa se je pripravljala velika maskarada. Od »Jožetove gostilne« se je odpeljala. Najprve so jahale na fino »napucanih« konjih štiri »maskare«. Za njimi se je peljal glavni voz, na njem smreka ter »dve kišti« piva. Poleg tega razne maske, pajaci, gigerli in drugi. V gostilni »pri Franceljnu« so se vstavili ter naložili debelega napihnjenega bajaca. Na glavni voz je bila priklenjena »cizaa«, v kateri je ležala čudovita žena z dvema otrokoma in dvema maskama. Ob »Franceljnovi gostilni« je čakalo nešteto ljudstva in se zadovoljno smejalo maskaradi. Ob pol 3. uri so se odpeljali od »Franceljnovi gostilne« proti Viču skozi Glince. Najprvo so se ustavili na Viču v gostilni »pri Ani«. Od »Ane« so se odpeljali v Kozarje, ter se ustavili »pri županu«. Od tam pa k obče znanem »Klobasarju«, ter »h Gorjancu« pod Smreko na Smartnem. Od tam so se obrnili nazaj proti beli Ljubljani v gostilno »pri Jožetu«. Zvečer se je plesalo po raznih gostilnah, posebno v središču, v gostilni »pri Franceljnu«. Tako so pokopali pustni terek na »lepem potu« slovesno. A vsi prebivalci »lepega pota« upajo, da se priljubljeni »znoreli pustni terek« prebudi zopet, vsaj — prihodnje leto.

— **Amerikanci.** Danes ponoči je ujela policija 6 mladeničev s Hrvatskega, ki so hoteli pobegniti v Ameriko v namenu, odtegniti se vojaški dolžnosti. Ti mladeniči pripeljali so se včeraj zvečer v družbi agenta do Laverce, kjer so izstopili. Agent se je peljal v Ljubljano, najel tukaj izvoščeka in ga poslal po fante na Laverco. Malo pred polnočjo so se pripeljali v mesto, kjer pa jih je policija takoj zajela. Agent je dobila policija šele danes dopoldne v pest. Fantje so mu morali plačati vsak po 10 kron za spremnjanje.

— **V Ameriko** se je odpeljalo večer zvečer z južnega kolodvora 83 oseb. — **Napad z nožem.** Karol Pindur kleparski pom. v Bohoričevih ulicah št. 29, je danes ponoči pred neko gostilno na Tržaški cesti z odprtim nožem napadel železniškega uslužbenca Karola Klobučarja in ga sunil v vrat. Poškodba je težka. Napadalec je po izvršenem zločinu zbežal, a policija ga je v mestu ujela in vtaknila v zapor.

— **Premog je kradel** delavec Jožef Naglič v hiši na Dunajski cesti št. 32

in ga prodajal nekemu izkuharja. V zadnjih dneh ga je ukradel 600 kg. Policija je Nagliča, ki je bil že zaradi tatvine kaznovan, prišla in dala pod ključ.

— **Z rešilnim vozom** so prepe-ljali včeraj popoldne v deželno bolnico Franca Štrukeljna, ki je vsled pijanosti padel in se pobil.

— **Meso je kradla** v Šolskem drevoredu pri mesarjih delavčeva žena M. Ž. Bila je pri tatvini zasačena.

— **Najnovejšje novice.** Tolstoj je nevarno zbolel. — Samomor sekijskega svetnika. 74letni Jurij pl. Lozonci, sekijski svetnik v ogrskem honved-ministeriju, se je ustrelil. — 139. kardinal umrl. Nedavno umrl kardinal Ciasca je bil 139. kardinal pod sedanjim papežem. Ako še umrje eden kardinal pred papežem, obnovil se bo kardinalski kolegij ravno dvakrat za vlade Leva XIII. — Deset ljudij je zgorelo pri požaru velikega hotela v Saint Louis v Ameriki. — Dumontov zrakoplov s krmilom so poskušali te dni v Monakovem prisotnosti kneza. Zrakoplav se je dal lahko voditi. — V kupeju oropan. Draguljar Pupko se je peljal iz Moskve z dragocenostmi za 50.000 rubljev. V železniškem kupeju sta ga tuj gospod in dama uspala z neko tekočino ter ga oropala. — Stavka kurjačev pri Lloyd se je zopet pomnožila za uslužbenca treh ladij. Društvo najme v kratkem kurjače iz Grške in Italije, za sedaj pa si pomaga z vojaštvom vojne mornarice. — Mati morilca Hilsnerja se sramuje svojega sina ter je prosila pri namestništvu za spremembo imena Hilsner, kar se ji je tudi dovolilo.

— **Zopet dva!** Peter Ahacij Steiner v St. Pöltnu je hodil lani v sosednjo vas Stattersdorf podučevat kršč. nauk. Tam se je seznanil z ženo nekega delavca. Ker sta bila rojaka, je žena moža preprosila, da je povabil patra na dom. Pater in mož sta pila celó bratovščino! Kmalu pa so začeli prijatelji delavca svariti pred patrom. Mož je postal pozoren ter je končno res našel več patrovih ljubavnih pisem, v katerih se don Juan v kuti naslaja ob spominih in nadah ljubezenskih doživljajev. Žena je spočetka tajila, potem pa ušla s patrom na Dunaj ter vložila prošnjo za ločitev zakona. Pater je dopisoval z ženo pošte restante pod šifro »Sonnenschein Nr. 3«. Vsako pismo pa je naznanil ljubici z razglednico, katero je pisal njenemu možu. Kadar je bilo pismo na pošti, je napravil pod svojim podpisom križec. Delavec je vložil prošnjo za ločitev od nezveste žene in tožbo proti patru radi preestovanja. — Kakor smo že na kratko omenili, je bil do nedavna v Odrowazu župnik Martin Piechota, velik prijatelj lepega spola. Sedaj je pobegnil v Ameriko, Imel je razmerje z neko Nežo Mikosiowno, katero je vzel končno k sebi »za kuharico«. »Kuharica« pa je postala noseča. Da bi prikril škandal, jo je župnik operiral. Zato je reva umrla. Ljudje so župnika takoj obdolžili umora. Župnik je nato izginil. Izkazalo pa se je, da je poneveril 14.600 K cerkvenega denarja, ki je bil določen za zidanje nove cerkve. A tudi privatnim osebam je odnesel mnogo denarja, tako da je vsega skupaj odnesel okoli 60.000 K Denar je vzel ubogim izseljencem. Imel je več mladih kuharic, zadnja mu je umrla.

— **Boj z volkom.** V Sevnici pri Županjcu v Bosni sta pasla Tomo in Jozo Vukadin ovce, ko se približa volk. Pogumno ga zasledujeta ter bombardirata s kamenjem. Ko odbije kamen zverini kos čeljusti, se obrne proti preganjalca. Tedaj prihiti Marijan Radoš ter se zgrabi z volkom. Po dolgem ruvanju se skoleba na volka, kakor bi ga jezdil, med tem pa prileti še Radošev brat ter zver ubije. Volk je bil 9 let star in zelo velik.

— **Mož z dvojnim političnim prepričanjem** je ogrski državni poslanec Nikola Barta, ki se prišteva k opoziciji ter tudi piše članke za opozicijonalno glasilo »Magyarországa«, za kar dobiva na leto 20.000 K. A istočasno je pisal ta gromovnik proti vladi tudi za vladin organ »Reggeli Ujság«, za kar dobiva zopet letnih 14.400 K.

— **Vse se izve...** Pred c. kr. okrajnim sodiščem v Dečinu (Tetschen) se je pred kratkim obravnaval jako zanimiv slučaj, ki bo interesiral gotovo širše kroge.

Neki slasličar se je namreč zagrešil s prestopkom § 11 o živilih na sledeči način: da se znebi svoje zaloge pivnega drožjenega ekstrakta, »Sitogen« imenovanega, katerega je le malokdo kupoval, je nalil ta produkt v steklenice za »maggi« ter iste kot »maggi« razpečeval, ne da bi to odjemalci pri kupovanju zapazili. Toda kmalu se je vse izvedelo, in sodnija je obsodila iznajdljivega trgovca na globo 200 kron.

Društva.

— **„Sokolova“ maskarada „Na dnu morja“.** Zdi se nam, da so dosedanje ljudjanske maskarade sinoči »Na dnu morja« dosegle svoj vrhunec. Tako impozantne, veliksanske in krasne maskarade še nismo imeli v Ljubljani. Ves sijaj, vsa razkošnost dekoracij in luksuriozna eleganca mask sinočnje »Sokolove« maskarade dokazuje, da se je Ljubljana po zaslugi aranžerjev »Sokola« tudi v tem povzpela na velikomestno višino. Glede udeležbe je ta maskarada nadkrilila vse svoje prednice. Zbralo se je okoli 1300 oseb, tako da je bila Sokolova dvorana z vsemi stranskimi prostori daleko premajhna. Plesati niti po polnoči ni bilo možno z uspehom. Število mask, po veliki večini velelegantnih in tudi originalnih, je bilo ogromno, in velikih skupin je bilo toliko kot še nikdar. Ves čas je vladalo najživahnejše vrvenje ter se je vzdržala od početka do konca največja animiranost. Pridiržuje si, da o tej prekrasni maskaradi poročamo obširnejše v jutrišnji številki, konstatujemo danes le, da je vstregla maskarada tudi najvišjim zahtevam ter zadovoljila največje nade. Priznanje za sijajni uspeh te najodličnejše ljubljanske maskarade so si zaslužili poleg odbora »Sokola«, ki se ni ustrašil največjih denarnih žrtev, aranžerji gg. Rud. Vesel, dr. Milutin Zarnik, Pav. Skalč, Janko Bleiweis-Trsteniški, Trglav, Jagodic in podstarosta dr. Vlad. Ravnihar. Končno je z vso pohvalo omeniti tudi gosp. gledališkega slikarja Waldsteina, ki je z okusom in s spretnostjo po svojih in dr. Zarnikovih načrtih naslikal prospekte. Skratka: »Na dnu morja« je bilo sinoči tako imenitno, da smo priplavali na površje mokri in s koriandolijem natlačeni šele ob polu 5. uri zjutraj!

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 12. februvarja. Körber se je danes povrnil iz Budimpešte.

Dunaj 12. februvarja. Gorenjeavstrijski namestnik baron Puthon je šel v pokoj. Njegov naslednik je grof Bylandt-Rheidt, bivši učni minister, čigar imenovanje se jutri razglasi.

Dunaj 12. februvarja. Vest, da se misli na podaljšanje trgovinskih pogodb z Nemčijo, Italijo in Srbijo, se spopolnjuje v toliko, da utegne ta eventualiteta tekom letošnjega leta pač bržčas nastopiti, formalno pa da v tem oziru niti Avstrija niti Nemčija ni storila še nobenega koraka.

Dunaj 12. februvarja. Gosposka zbornica bo imela te dni dve seji. V slavnostni seji bo čestitala nadvojvodi Rajnerju, v drugi se bo bavila z zakonom o kmetijskih zadrukah. Tudi v poslanski zbornici se pripravlja za nadvojvodo Rajnerja izjava. V jutrišnji seji hočejo levičarji protestovati proti Luegerjevi interpelaciji, v kateri so bili razni pristaši levičarjev, mej njimi član gospodske zbornice Lobmayr, napadeni kot sleparji.

Sofija 12. februvarja. Pri pogrebu ustreljenega naučnega ministra so se zgodili škandali. Na potu je prišlo do boja mej nekimi Macedonci. Pokali so revolverji in nastalo je strahovito upitje, da so se konji splašili in s krsto ušli. Na pokopališču je začel neki Macedonec tako hujskajoče govoriti, da je morala godba zasvirati, moža pa je policija odpeljala.

Bruselj 12. februvarja. Tu so bile včeraj velikanske demonstracije za splošno volilno pravico. Socijalisti groze z revolucijo, če se jim ne ugodí.

London 12. februvarja. Angleška ne napravi v Vajhajvaju trdnjave, češ, da hoče tako Rusiji dokazati, da želi z njo resnega porazumljenja.

London 12. februvarja. Buri so blizu Fraaterburga naskočili 60 voz z municijo in živili, katere vozove je spremljalo 100 angleških vojakov. Buri so odpeljali 12 vozov. Na strani Angležev je bilo ubitih 11 vojakov in 2 častnika, ranjenih 47 vojakov in jeden častnik.

Darila.

Upravištvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Orla in Metoda. Dragaraki naprednjaki o priliki praznovanja 60letnice vrlega rodoljuba gospoda župana Pavla Turka 13 K 60 vin. — Gosp. Ferdinand Špilar v št. Petru na Krasu 90 K kot čisti dohodek veselice dne 8. svečana t. l. — Ivan Vidmar, c. kr. poštni kontrolor v Ljubljani 5 K mesto venca na krato Fran Rutarja, Ljubljana-Trest. — Skupaj 108 K 60 vin. — Živeli!

Za Prešernov spomenik. V gostilni Janko Traun-a na Glincah nabrano na „špehovi“ 5 K 25 vin. — Gosp. J. T. v Črnomvrhu 6 K 50 vin. z geslom:

Pri „zlati zvezdi narodnjaki ostali vedno korenjaki.“
Zato pa lovem sv. Duha se „šindra“ v loncu kuha!

— Gospica Antonija Reiserer v Črnomvrhu 4 K, nabrala pri pevski veselici v Črnomvrhu nad Idrijo. — Skupaj 15 K 75 vin. — Živeli!

Mnogostranska poraba. Gotovo ni domačega zdravlila, katero se dá tako mnogostoransko porabiti, nego „Mollo-vo francosko žganje in sol“, ki je takisto bolešči utešujoče, ako se namaže s njim, kadar koga trga, kakor to zdravilo vpliva na mišice in živce krepilno in je zato dobro, da se priliva kopelimi. Steklenica K 1.90. Po poštnem povzetju pošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, DUNAJ, Tuchlauben 9. V zaloga po deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov prepat, zaznamovan s varnostno znamko in podpisom. 6 (12-2)

Jako praktično na potovanju.

Nepogrešljivo po kratki vporabi.

Preskušeno po zdravstvenih oblastvih.

Spričevalo Dunaj, 3. julija 1887.

Kalodont

neobhodno potrebna
zobna Crème.

Odlični higieniki potrjujejo, da je skrbno gojenje zob in ust za naše zdravje neobhodno potrebno. Zlasti se s tem preprečijo razne žledne bolezni. Kot izpričano sredstvo zato izkazuje se „Kalodont“, ki spojuje antiseptični vpliv s potrebnim mehaničnim čiščenjem zob na izvrsten način. c

Dež. gledališče v Ljubljani.

Štev. 68.

Dr. pr. 1177.

V četrtek, 13. februarja 1902.

Drugokrat na slovenskem odru:

Favoritinja.

Opera v štirih dejanjih. Spisal Evgen Scribe. Godbo zložil Gaetano Donizetti. Režiser A. Dobrovolny. Kapelnik B. Tomáš.

Bragajina se odpre ob 7. uri. — Zadelek ob 1/2 3. uri. — Konec ob 10. uri. Pri predstavi sodelujejo orkester al. c. in kr. peh. polka II. Leopoldšt. 27.

Prihodnja predstava bo v soboto 15. februarja.

Št. 5590.

Razglas.

(391)

V četrtek, dné 13. februarja t. l., popoldne ob 3. uri, vršila se bo

prestovoljna javna dražba treh vagonov koruze

v skladišču tukajšnje postaje južne železnice.

Koruzi se bo prodala za vsako ceno.

Dražbeni pogoji se bodo naznanili kupcem pred pričetkom dražbe.

Mestni magistrat v Ljubljani

dné 10. februarja 1902.

**Spreten, samostalen
vodja za pivo**

s kavcijo, zmožen slovenskega in nemškega jezika, ki je izveden v računarstvu skladišča,

**se išče za skladišče piva na
Kranjskem**

k takojšnjemu nastopu službe.

Ponudbe z navedenjem dosedanjega delovanja naj se dopošljejo

pivovarni Göss pri Ljubnem na Štajerskem

(Leoben, Steiermark).

(380-1)

Meteorologično poročilo.

Febr.	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Molarna v 14 urah
11.	9. svečer	732.3	3.8	sl. jzahod	dež	
12.	7. zjutraj	733.8	1.9	sl. svahod	dež	
	2. popol.	734.3	2.0	sl. svahod	dež	87 mm.

Srednja včerašnja temperatura 3.5°, nor- male: -0.6°.

Dunajska borza

dné 12. februarja 1902.

Skupni državni dolg v notah	101.45
Skupni državni dolg v srebru	101.20
Avstrijska zlata rent	121.40
Avstrijska kronska rent 4%	98.80
Ogrska zlata rent 4%	120.10
Ogrska kronska rent 4%	97.35
Avstro-ogrsko bančne delnice	1635.—
Kreditne delnice	697.50
London vista	239.55
Nemški državni bankovci za 100 mark	117.22 1/2
20 mark	23.44
20 frankov	19.04
Italijanski bankovci	98.30
C. kr. cekini	11.31

Učenec

iz boljše hiše za mesarsko obrt se sprejme. Biti mora zdrav in močan.

Zglasiti se je pri **Iv. Košenina**, Marije Terezije cesta št. 16. (376-2)

Stara, renomirana

gostilna

z gospodarskim poslojem in zelenjadnim vrtom, umrlega Frana Praschnikerja v **Kamniku h. št. 19, se odda v najem** solidnemu in kavciji zmožnemu gostilničarju.

Več se izve pri **Ferd. Tomazin**, oskrbniku v **Kamniku**. (372-2)

Rokavice

iz tkanine,
glacé in pralnega usnja
dobre vrste

kakor tudi (2626-22)

kožice za snažiti

v različni velikosti po nizki ceni pri

Alojziju Persché

Pred škofijo 22.

Deske in tramove

kupuje po ugodni ceni in proti takojšnjemu plačilu (293-10)

Anton Deghenghi

lesni trgovec „pri figovcu“
v Ljubljani, Dunajska cesta.

Ces. kr. avstrijsko državno železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1901. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 11. uri 24 m po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Ansece, Solnograd, čez Klein-Beifing v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 58 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Beifing v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vane, Heb, Franzove vane, Karlove vane, Prago, (direktni voz I. in II. razreda), Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 16. uri zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Trat-Monakovo direktni vozovi I. in II. razreda). — Proga v Novo mesto in v Kofevje. Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj, ob 1. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 55 m zvečer. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Solnograda, Lince, Steyra, Ansece, Ljubna, Celovca, Beljaka, (Monakovo-Trat direktni vozovi I. in II. razreda). — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m popoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Prage, (direktni vozovi I. in II. razreda), Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, št. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga iz Novega mesta in Kofevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri 14 m zjutraj, ob 2. uri 32 m popoldne in ob 8. uri 35 m zvečer. — Odhod iz Ljubljane juž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m zvečer, ob 10 uri 5 m le ob nedeljah in praznikih v oktobra, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih in samo v oktobra. — Prihod v Ljubljano juž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m popoldne, ob 6. uri 10 m zvečer in ob 9 uri 55 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih in samo v oktobra. (1)

VABILO

na
**redni občni zbor
posojilnice v Radovljici**

registr. zadruga s omejenim poročtvom,
kateri bode

v četrtek, 20. svečana 1902

ob 1/4. uri popoldne

v zadrugi pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo ravnateljstva.
2. Potrjenje letnega računa in razdelitev čistega dobička.
3. Volitev ravnateljstva.
4. Volitev nadzorstva.
5. Razni nasveti.

V Radovljici, dné 10. svečana 1902.

(392) Ravnateljstvo.

Mejnarodna panorama.

V posloplju meščanske bolnice.

Vstop s sadnega trga. Pogačarjev trg.

Ljubljanska umetniška razstava I. vrste.

Fotoplastično potovanje po celem svetu v polni istini.

Razstavljeno le do sobote, dné 15. februarja:

**Čarobno krasna bavarska
kraljevska gradova
Linderhof in Berg.**

Bilo je treba večmesečnega truda in znatnih žrtv, da se je dobilo fotografskih posnetkov teh interesantnih zanimivosti; razum naše panorame jih nima nihče drug na svetu enakih. Porcelanasti šopek v jedilnici (slika 17.) je baje sam veljal 32.000 kron.

Otvorjeno vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, od 9. ure zjutraj do 9. ure zvečer. (393)

Vstopnina za odrasle 40 h., za otroke, dijake in vojake do narednika 20 h.

Glavna agentura za Ljubljano

neke ugledne tuzemske

zavarovalne družbe

se na novo odda.

Oziralo se bode le na vplivne osebe, ki imajo mnogo znancev ter zveze s celo deželo.

Že obstoječi, jako znatni delokrog se istemu izroči, in s tem so takoj združeni dobri dohodki.

Ponudbe pod: „Inland 845“ naj se pošiljajo na **Rudolfa Mosse**, Dunaj I., Seilerstätte 2. (365-2)

Služba vrtnarja.

Podpisano vodstvo išče poštenega, treznega, delavnega, zelenjadarstva in ovetličarstva popolnoma zmožnega **oženjenega vrtnarja**, kateri mora znati dobro slovenski pisati. Plača znaša 800 kron, nadomestek za kurjavo stanovanja pa 40 kron na leto, ali skupaj 70 kron na mesec. Vrh tega dobi vrtnar od skupička za iz šolskega vrta strankam odprodano zelenjavo in cvetlice 10%. Stanovanje, obstoječe iz kuhinje in dveh sob, mu je prosto, prosta tudi poletna zelenjava. Prednost imajo prosilci brez otrok.

Ker je služba koj po veliki noči nastopiti, pošljejo naj prosilci svoje lastnoročno pisane, nekolekované, pač pa s spričali opremljene prošnje **prej ko mogočo** podpisnemu vodstvu.

Vodstvo kranjske kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu na Dolenjskem,

dné 8. februarja 1902.

(371-2)

Prave ruske

galoše

iz Rige z znamko zvezda

1888.

Varstvena znamka.

se dobi po nizki ceni
na debelo in drobno
samo pri:

Ant. Krisper-ju in Vaso Petrič-u v Ljubljani

ter nadalje tudi pri sledečih tvrdkah:

Idrija: Valentin Lapajne, V. Treven.
Jesenice: Anton Treun, J. Ferjan.
Kamnik: Gregor Kratner.
Kočevje: E. Hofmann, Franc Bar-
teime, Franc Jonke.
Kostanjevica: Alojzij Gatsch.
Kranj: Marija Pollak.
Krško: Rupert Engelsberger.

Litija: Lebingger & Bergmann.
Ljubljana: Karol Karinger, Alojzij
Persche, M. Cescutti, K. Treo.
Novomesto: J. Medved, M. Barborič.
Postojna: D. Dolničar.
Radovljica: Leopold Fürsager, Fri-
derik Homann, Oton Homann.
Skofja Loka: J. N. Koceli.

(2486-19)